

Որ կ'ընդհարին ու կ'արժատեն, անառաջնորդ մնացած խապառ :
 Ժամանակին կորընչական ժամացոյցն երբ
 Սակայն իր հուսկ աւագնասիկն ալ կը պարպէ,
 Չեր աչեքուն մէկ հայեցումը, մէկ կանչիւնը ձեր ձայնին,
 Իմ սրտին մէկ հառաչք, մէկ խաչակրնումս,
 Պիտի կրնա՞ն յաւերժական պատիժներուն փակել նիրանն,
 Թող տալ իրենց մարդկային որսն, ու քեներին վերամփոփել :
 Պիտի ամենն այս յայտնի այն վայրկեանէն, երբ մարդ զիսնայ
 Թէ ոսկի՞ց է ինքը եկած, եւ քէ դէպ, ո՞ւր է որ կ'երթայ :

Գ.

Աստուածային Որդին՝ այսպէս Աստուածային Հօր կը խօսէր.
 Ծունկի եկած է տակաւին. ան կը սպասէ, ան կը յուսայ.
 Բայց կը փառուի ետ, եւ կ'ըսէ. «Թող փուկին կամփոյ
 Ըլլայ եւ ոչ խմինս, հիմակ եւ յաւիտեան»:
 Խորունկ սարսափ մը, անձկութիւն մը անսահման
 Կը սասկացնեն իր չարչարանքն, իր յամր օրհասն.
 Կը նայի ձիգ, կ'որոնէ ձիգ, բայց չի տեսներ :
 Ամբողջ երկինք սեւ էր ինչպէս մարմար սուգի.
 Երկիրն՝ առանց պայծառութեան, անասող, առանց արշալոյսի,
 Եւ խաւարած հոգւով, ինչպէս է Ան ցայտօր,
 Կը սարսուռար. — Խորը անտառին ոտնաձայներ լրսեց յանկարծ,
 Յետոյ տեսաւ որ դէս ու դէն կը շարժկըսէր ջանն Յուդայի :

Թրգմ. Թ. Ե. Գ.
 Փետր. 1931, Գանիթ

ALFRED DE VIGNY

ՈՂՈՐՄԷ՛, ՏԷՐ...

Մահամերձի սրնարին մօտ
 Կը պրկպրկան լոյսեր աղօտ.
 Յոյսով առի՞ք օրհասը դեռ
 Կը հայցէ կեանք... Ողորմէ՛, Տէր....

Խրտեսակին վրայ, ցուրտ, անձածկոյր,
 Խաւարին մէջ՝ գիշերն անգոյր,
 Հե՛ք որբուկներ՝ նօթի 'ւ անէր,
 Դո՛ւք կ'երագնեն... Ողորմէ՛, Տէր....

Փողոցներուն մէջ՝ դեղերուն,
 Ռաբոպիկ, մե՛րկ, մարմրուն,
 Մուրացիկներ՝ կ'աղբերակն դեռ
 Պատառ մը հաց... Ողորմէ՛, Տէր....

Բաներուն մէջ՝ խոնաւ ու մութ,
 Զրկուածներ կան՝ բախտէն անգուր.

Երուսաղէմ

Արիւնահո՛ւս անոնց սիրեր՝
 Լո՛յս կը տեսնան... Ողորմէ՛, Տէր....

Հայրենիքէն՝ օտար անիւր՝
 Շրպրտում մարդ խրեակներ,
 Ակրեկառոյց՝ կը յուսան դեռ
 Ազատ օրեր... Ողորմէ՛, Տէր....

Իսկ իմ կեանքի ուղին անել՝
 Յուրտ պատրանքներ զան խաւանել.
 Ու ես վրհաս ու նրկուն դեռ
 Կը պաղատիմ... Ողորմէ՛, Տէր....

Լոյսը մոմիս, տե՛ս, կը հասնի.
 Այլը յոյսիս՝ կը մրբագնի.
 Ու ետիկ փոկ կը նրկեմ դեռ,
 Ողորմէ՛, Տէր... Ողորմէ՛, Տէր....

ՅԱՎՈՐ ԴՊԻՐ